

προηγούμεν.) Μεγίστ. Ἡ Κουνόμους ἡκουνουμοῦνταν κ' ἡ Γληόρης ἡγληοῦρευγιν (ὁ Κονόμος ὠκονόμει καὶ ὁ Γρηγόρης ἐγρηγόρευε· ὁ γρήγορος, ὁ δραστήριος κερδίζει, ἐνῶ ὁ διστακτικὸς εἷς τι χάνει) Λυκ. (Λιβύσσ.) 2) Τὸ πράσινον φωτεινὸν σῆμα τὸ ἐπιτρέπον διὰ τῶν ὠρισμένων διαβάσεων τῶν ὁδῶν τὴν διέλευσιν τῶν πεζῶν Ἀθῆν. : Ἀναψε ὁ Γρηγόρης, πέρασε. Ἀντε πᾶμε, ὁ Γρηγόρης! 3) Εἶδος θαλασσίου καρκίνου μαύρου χρώματος με ἀποχρώσεις τοῦ λευκοῦ Ἡπ. (Πάργ.) Συνών. γ ρ ἡ γ ο ρ ο ς 1γ, ὡς οὖς. φ ε υ γ α τ σ ο ὕ λ ω.

γρηγοριὰ ἡ, ἐνιαχ. γληγοριὰ Κρήτ. — Μ. Λελέκ., Ἐπιδόρπ., 26 γληοριὰ Θήρ. Ἴος, Ρόδ. γληορκὰ Κύπρ. ἀγληγοριὰ Λέσβ. ὀγληγοριὰ Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ ἡ γ ο ρ ο ς.

Ταχύτης, σπουδὴ Θήρ. Ἴος Κρήτ. (Σητ. κ.ά.) Κύπρ. Λέσβ. Ρόδ. — Μ. Λελέκ., ἐνθ' ἄν.: Ἀμ πῆς γιὰ γληορκάν; Βάλ-λομεν ἀστοίδημαν νὰ βουρήσωμεν (ἂν πῆς διὰ ταχύτητα; Βάνομεν στοίχημα νὰ τρέξωμεν) Κύπρ. || Παροιμ.

Ὅλα θένε γληγοριὰ | κ' ἡ κοπελιὰ τὴ βιά
(προκειμένου περὶ νέας πρέπει νὰ ἐνδιαφέρονται διὰ νὰ τὴν ὑπανδρεύσουν γρήγορα) Κρήτ. || Ἄσμ.

Κι ἀπὸ τὴν προκοσύνῃ της κι ἀπὸ τὴ γληγοριὰ της
ἐκόπη τ' ἀσημόκουμπο κ' ἐφάνη τὸ βυζί της
Μ. Λελέκ., ἐνθ. ἄν.

Μαῦρε μου κοδογόνате, καὶ ποῦ ἔναι τὰ φτερά σου,
ἀπὸ τὰ πιάνεις τὰ πουλλιά με τὴν ὀγληγοριὰ σου;
Κρήτ. (Σητ.) Συνών. βλ. εἰς λ. γ ρ η γ ο ρ ᾶ δ α.

γρηγοριακὰ ἐπίρρ. ἐνιαχ. ἀγληγοριὰ Πόντ. (Κερασ.) ὀγληγοριὰ Πόντ. (Κερασ.) ὀγληγοριὰ Πόντ. ὀγληγοριὰ Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ η γ ο ρ ι α κ ὁ ς.

Κατεπειγόντως, κατεσπευσμένως, ταχέως.

γρηγοριακός ἐπίθ. ἐνιαχ. ἀγληγοριὰ Πόντ. (Κερασ.) ὀγληγοριὰ Πόντ. ὀγληγοριὰ Πόντ. (Κερασ.) ὀγληγοριὰ Πόντ. ὀγληγοριὰ Πόντ. ὀγληγοριὰ Πόντ. ὀγληγοριὰ Πόντ. ὀγληγοριὰ Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ ρ ἡ γ ο ρ α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ι α κ ὁ ς.

1) Ὁ ταχέως ἐνεργῶν Πόντ. (Κερασ.) 2) Ὁ ταχέως συντελούμενος Πόντ. (Κερασ. κ.ά.): Ἔργον ὀγληγοριὰ Πόντ. Κερασ. Καλὸν κ' ἐποίειες ἄ', ὀγληγοριὰ Πόντ. (δὲν τὸ ἔκαμες καλόν, ἦτο βιαστικόν) Πόντ.

γρηγορίζω Λεξ. Βλαστ. 336.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ ρ ἡ γ ο ρ α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ἰ ζ ω.

Κάμνω τι νὰ κινηθῇ γρήγορα: Γρηγορίζω τὰ ζά.

γρηγορινός ἐπίθ. ἐνιαχ. γληγορινός Χίος (Βολισσ. Πυργ.) γληγορινός Θράκ. (Αἶν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ ἡ γ ο ρ ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ι ρ ὁ ς.

Ταχύς, εὐκίνητος ἐνθ' ἄν.: Χορὸς γληγορινός (χορὸς ταχύς κατὰ τὰς κινήσεις) Πυργ. Γληγορινὸ βαπόρι (εἰρων. ἢ γραῖα γυνή) Βολισσ. || Ἄσμ.

Δὲν τουρκεύετε, παιδιά, νὰ χαρῆτε λευτεριά;

Τ' ἄλογα τὰ γληγορινὰ, τὰ σπαθιά τὰ κοφτερά
Αἶν.

γρηγορίτσα ἡ, ἐνιαχ. γληγορίτσα Πελοπ. (Βερεστ. Γορτυν. Κυνουρ. Μάν. Μαντίν. Τριφυλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ ἡ γ ο ρ ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ἰ τ σ α.

Ἡ λ. δηλοῖ τὴν «π ε ρ π ε ρ ο ὕ ν α», τὴν ὅπ. βλ. μόνον εἰς τὸ σχετικὸν ἄσμα πρὸς πρόκλησιν βροχῆς ἐνθ' ἄν. : Ἄσμ.

Πιπερίτσα, γληγορίτσα, | γλήγορα νερὸ νὰ βρέξης
Γορτυν. Κυνουρ. Μαντίν.

Πιπερίτσα, γληγορίτσα, | γλήγορα 'ς τὸν οὐρανὸ,
γιὰ νὰ ρίξ' ὁ Θιὸς νερὸ
Τριφυλ.

γρηγοροβιάζομαι ἐνιαχ. Μέσ. γληγοροβιάζομαι Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ ρ ἡ γ ο ρ α καὶ τοῦ ρ. β ἰ ᾶ ζ ο μ α ι.

Βιάζομαι πολὺ, ἐπειγομαι: Ἄσμ.

Μὰ νὰ σοῦ πῶ, κυρία μου, τὴν ἐδική μου γνώμη,
πολὺ γληγοροβιάζεσαι, εἶσαι μιτσή ἀκόμη
(μιτσή = μικρά).

γρηγορογεμῶζω ἐνιαχ. γληγορογεμῶζω Κάμπ. Κάσ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ ρ ἡ γ ο ρ α καὶ τοῦ ρ. γ ε μ ῶ ζ ω.

Γεμίζω, πληρῶ τι ταχέως: Ἄσμ.

Κόψε τὴμ - μιὰ π-πλεξούα, μάκρυνε τὸ στθονί,
νὰ γληγορογεμῶσης, νὰ μὴ σ' εὖρ' ἀφορμή
Κάμπ.

γρηγοροθάνατος ἐπίθ. Ι. Ζερβ., Μετάφρ. Ἰλ. Α, στ. 653 — Λεξ. Δημητρ. γληγοροθάνατος Λεξ. Δημητρ. γληγοροθάνατος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ ρ ἡ γ ο ρ α καὶ τοῦ οὖς. θ ᾶ ν α τ ο ς.

Ὁ μέλλον νὰ ἀποθάνῃ ταχέως ἐνθ' ἄν. : Ποίημ.

Ὅμως γρηγοροθάνατος σὺ τώρα καὶ μαζί πρὸ δύστηνος
ἀπ' ὅλους εἶσαι

Ι. Ζερβ., ἐνθ' ἄν.

γρηγοροκαβαλλάρης ἐπίθ. ἐνιαχ. γληγοροκαβαλλάρης Σκυρ. γληγοροκαβαλλάρης Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ ἡ γ ο ρ ο ς καὶ τοῦ οὖς. κ α β α λ λ ᾶ ρ η ς.

Ὁ γρήγορος, ὁ ταχυκίνητος ἵππεὺς ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ἀι μου Γιώργη ἀφέντη μου γληγοροκαβαλλάρη,
ἀρματωμένε με σπαθὶ τσαὶ μ' ἀργυρὸ κοντάρι
Σκυρ.

Ἀι Γιώργη, Γιώργη γλήγορε | καὶ γληγοροκαβαλλάρη
Ἡπ.

γρηγορομαγειρευτής ἐπίθ. ἐνιαχ. ὀγληγορομαγειρευτής Ἀθῆν. ληγορομαγειρευτής Πελοπ. (Μεσσην.) γληγορομαγειρευτοῦ Εὐβ. (Κύμ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ η γ ο ρ ο μ α γ ε ι ρ ε ὕ ω.

Ὁ μαγειρεύων ταχέως, ἡ σημ. μόνον εἰς αἰνίγμ. ἐνθ' ἄν.: Αἰνίγμ. Καρακάξα μακρονόρα, γληγορομαγειρευτοῦ (τὸ τηγάνι) Εὐβ. (Κύμ.) Κουταλίτσα μακροχέρα καὶ ληγορομαγειρευτής (ὁμοίως τὸ τηγάνι) Πελοπ. (Μεσσην.)

γρηγορομαγειρευτούρα ἡ, ἐνιαχ. γληγορομαγειρευτούρα Πελοπ. (Κλειτορ.) γληγορομαγειρευτούρα Πελοπ. (Πυλ.) γληγορομαγειρευτούρα Μακεδ. (Σισάν.) γληγορομαγειρευτούρα

μαγειρευτούρα Σάμ. ληγορομαγειρευτούρα Θράκ. (Σαρεκκλ.)
ἀγληγορουμαγειρευτούρα Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γρηγορομαγειρευτῆς διὰ τῆς
παραγωγ. καταλ. -οῦρα.

Ἡ ταχέως μαγειρεύουσα ἔνθ' ἄν.: Αἰνιγμ.

Καρακάξα μακρουρούρα | κί ἀγληγορουμαγειρευτούρα
(τὸ τηγάνι) Χαλκιδ.

γρηγορομαγειροῦσα ἡ, ἐνιαχ. γληγορουμαγειροῦσα
Λῆμν.

Ἐκ τοῦ ρ. γρηγορομαγειρεύω. Διὰ τὸν σχημα-
τισμὸν πβ. "Ανθ. Παπαδόπουλ., Ἀθηνᾶ 37 (1925), 184.

Γρηγορομαγειρευτούρα, τὸ ὅπ. βλ.: Αἰνιγμ.

"Ορειθα μακρουραδοῦσα | κί γληγορουμαγειροῦσα
(τὸ τηγάνι).

γρηγοροναάζομαι ἐνιαχ. γληγοροναάζομαι Νάξ.
(Ἀπύρανθ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γρήγορα καὶ τοῦ ρ. ναιάζομαι.

Λαμβάνω ταχέως μέριμναν, φροντίζω γρήγορα διὰ κάτι
ἐνθ' ἄν.: Ἐὼ τὸ γρηγοροναάζομαι τὸ κάθε τι Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.)

γρηγοροπαντρεύω ἐνιαχ. Μέσ. γρηγοροπαδρεύομαι
γληγοροπαδρεύομαι Κρήτ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γρήγορα καὶ τοῦ ρ. παντρεύω.

Ἵπανδρεύω ταχέως ἐνθ' ἄν.: Γνωμ. Ἀπὸ γρηγοροφῆ καὶ
γρηγοροπαδρευτῆ δὲ θὰ τὸ μεταγνώσῃ (ἡ ἔγκαιρος ἐκτέλε-
σις μιᾶς πράξεως δὲν προκαλεῖ μεταμέλειαν) Κρήτ. || Ἄσμ.

Διάλε τσ' ἀπομενάρους μου, ὀφέτος κί ἂν ἀφήσω,

ἃ δὲ γληγοροπαδρευτῶ, νὰ μὴ βελογραδίσω

(νὰ μὴ βελογραδίσω=νὰ μὴν περιπλκῶ εἰς συμφορὰν) Κρήτ.

γρηγοροπλέκω ἐνιαχ. γληγοροβλέκω Νάξ. (Ἀπύρανθ.
κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γρήγορα καὶ τοῦ ρ. πλέκω.

Πλέκω ταχέως ἐνθ' ἄν.: Εὐτὴ γληγοροβλέκει· μιὰ γάρ-
τσα βορεῖ νὰ βλέξῃ τὴν ἡμέρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

γρήγορος ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν.) γρήγουρος
Θεσσ. (Μοσχᾶτ.) Θράκ. κ.ά. γλήγορος κοιν. καὶ Πόντ. ("Οφ.)
γλήγορε Τσακων. (Πραστ. Χαβουτσ.) γλήγουρος Βιθυν.
(Πιστικοχ.) Εὐβ. ("Αγία Ἀνν.) Θράκ. Μακεδ. (Δρυμ.)
Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀχυρ. Κολάκ. Φθιώτ.) γλή-
βορος Μεγίστ. Νίσυρ. γλήγορος Ἀμοργ. Ἄνδρ. Κάρπ.
("Ελυμπ.) Κύπρ. (Αἰγιαλ. Λευκόνεικ.) Κῶς (Πυλ.) Με-
γίστ. Λέρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Νίσυρ. Ρόδ. Χίος. (Πισπιλ.)
γλήγουρος Στερελλ. (Αἰτωλ. Τριχων.) λήγορος Α. Ρουμελ.
(Σωζόπ.) Θράκ. (Κωστ.) Μέγαρ. Πελοπν. (Κίτ. Λάγ. Μάν.)
λήγουρος Στερελλ. (Ἀράχ.) ἀγρήγορος Θράκ. (Μάλγαρ.)
ἀγρήγουρος Ἡπ. (Κουκούλ.) Μακεδ. (Κοζ.) ἀγλήγορος
Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) — I. Βενιζελ., Παροιμ.², 3, 21.
22, 279 — Λεξ. Περίδ. ἀγλήγουρος Ἡπ. (Κόνιτσ. Κουκούλ.)
Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν. Καρωτ. Κομοτ.) Λέσβ. ("Αγιάσ.)
Μακεδ. (Βόιον Δαμασκ. Δεσκάτ. Κοζ. Νάουσ. Σιάτ.)
Στερελλ. (Φθιώτ.) ἀγλήγουρος Σαμοθρ. ἀλήγορος Πόντ.
(Ἀντρεάντ. Κοτύωρ. Σάντ.) ἀλήγουρος Θράκ. (Αἰν.) ἐγρή-
γορος Λεξ. Μπριγκ. ἐγλήγορος Πόντ. (Τραπ.) ἐγλήγορος
Σίφν. Χίος (Πισπιλ.) ἐλήγορος Πόντ. (Κερασ. "Οφ. Τραπ.
Χαλδ.) ὀγρήγορος Πελοπν. (Τριφυλ.) Πόντ. (Χαλδ.) ὀγλή-
γορος Ζάκ. (Μαχαιράδ. Τραγάκ.) Κάρπ. Κρήτ. (Μαλάκ.
Μουστάκ. Νεάπ.) Λευκ. Μῆλ. Πελοπν. (Βερεστ. Βούρβουρ.
Γαργαλ. Λάστ. Ξηροκ. Ὀλυμπ.) Πόντ. (Χαλδ.) — I. Τυπάδ.,

Ποιήμ., 116 — Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. ὀγλήγορος
Κάρπ. Πόντ. ("Ιμερ.) ὀλήγορος Πόντ. (Κερασ. "Οφ. Τραπ.)
Θηλ. ὀγρηγόρεσσα Πόντ. (Χαλδ.) ἀγληγόρεσσα Πόντ.
(Κοτύωρ.) Συγκρ. γληγορώτ-τερος Κύπρ. ἀγληγορώτιρους
Μακεδ. (Ρουμλ.) γρηγορύτερος Κρήτ. γληγορύτερος Πελοπν.
(Γαργαλ.) ληγορύτερος Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Τὸ Βυζαντ. ἐπίθ. γρήγορος, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ Ἑλληνιστ.
ἐπίθ. ἐγρήγορος. Πλείονα βλ. Κ. Κόντου, Παντοῖα
Φιλολογ., Ἀθηνᾶ 19 (1907), 223 - 229. Οἱ τύπ. ἐγρήγο-
ρος, ἐγλήγορος, γλήγορος, ὀγλήγορος καὶ
Βυζαντ. Ὁ τύπ. γρηγορύτερος καὶ εἰς Ἑρωτόκρ. Α 1326
(ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ.) «τὰ γρηγορύτερ' ἄλογα καὶ δυνατὰ δια-
λέγει». Διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν εἰς -ύτερος τύπων βλ.
Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 1, 579 - 584 καὶ Ἀθηνᾶ 24 (1912), 63-72.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ταχύς, εὐκίνητος, γοργός κοιν. καὶ
Πόντ. (Ἀντρεάντ. Ἵμερ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. "Οφ.
Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. (Πραστ. Χαβουτσ.): Εἶναι
γρήγορος 'ς τὸ περπάτημα - 'ς τὰ πόδια - 'ς τὸ φαῖ - 'ς
τὴ δουλειά. Γρήγορο ἄλογο - μουλάρι - καράβι κοιν. Τὸ ἄ-
λογο τοῦ συχαρικιάση εἶναι πολὺ γλήγορο Πελοπν. (Γορ-
τυν.) Τὸ πέταγμα τοῦ χελιδονίου εἶναι γλήγορο Πελοπν. (Ξε-
χώρ.) Ἡ Πετροῦ εἶναι πολὺ λήγορη 'ς τὸν ἀργαλειὸν Πε-
λοπν. (Λάγ.) Τῆς γυναίκας τὸ μυαλὸ εἶναι πιδ γρήγορο
Ἀνάφ. Αὐτὸς εἶναι ὀγλήγορος καὶ πάει κ' ἐρχεται μο-
νημερὶς 'ς τὴ Χώρα Κρήτ. (Νεάπ.) Ὁ λαὸς εἶναι πολὺ
γλήγορος (λαὸς = λαγός) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Οἱ βάρκες ποὺ
εἶναι τὸ ἴδιο πρύμη καὶ πλώρη λέγονται κούτουλα· ἔχουν
πολλὴ στρωσάδα καὶ εἶναι γλήγορες Σῦρ. Γλήγορ' ᾧ ναῖ-
κα 'ς οὐλα τ'ς Στερελλ. (Ἀχυρ.) Πουλὺ ἀγρήγουρος εἶναι
'ς τοῦ γράφ' μου οὐ Κουστάξ'ς Ἡπ. (Κουκούλ.) Εἶναι θαν-
ματουργὸς ἄγιους, ἀγλήγουρους κί γι' αὐτὸ δείχν' τοῦ θάμα
τ' ἀγλήγουρα Μακεδ. (Κοζ.) Ἀγλήγουρον ψάρ' γ-εἶναι
τοῦ διλφίῳ. Π'λλι πιτάμινον γ-εἶναι Σαμοθρ. Πολλὰ ὀ-
γλήγορος ἔν' 'ς σὴν δουλείαν ἀτς Χαλδ. Πολλὰ γρήγορος
ἐνι, φωτιά! Οἶν. Βαρέα ἐλήγορος ἐν' (πολὺ γρήγορος
εἶναι) "Οφ. Ζαντὸς κί ὀγλήγορος (τρελλὸς καὶ ταχύς) Ἵμερ.
'Ο γαίδαρος εἶναι λήγορος 'ς τὸ δρόμο Πελοπν. (Κίτ.
Μάν.) Ἀγλήγορ' ᾧ ναῖκα Λέσβ. Πικὸ γλήγορην ράφταιναν
'ἐν ἐξανάδα Κύπρ. (Αἰγιαλ.) Ἵτουν τὸ χτηνὸν ἀπὸ τὰ
γληγορώτ-τερα Κύπρ. Εἶναι ὀγρήγορος 'ς τὰ πόδια Πελοπν.
(Τριφυλ.) Σὺ νὰ μὲ δώῃς μιὰ φεργάδα ἀγλήγορ' μὲ σα-
ράδα παλλ'κάρια (ἐκ παραμυθ.) Θράκ. (Αἰν.) Τσιμέντο
γρήγορο (τὸ ἐν βραχεῖ χρονικῶ διαστήματι πηγνύμενον,
στερεοποιούμενον) Ἀθῆν. Ἀντίθ. ἀργὸ τσιμέντο.
'Ακούουνταν ἡ γλήγορη ἀναπνοὴ ποὺ ξέφευγε κί ἀνατάραζε
τὰ στῆθη τῆς σὰν ἀνθρώπου λαχανιασμένου Γ. Δροσίν., Ἀ-
γροτ. ἐπιστ., 120 || Παροιμ. Ἵντσαν ἐν' ἐλήγορος 'ς σὸ
φαῖν ἀτ', ἐν' καὶ 'ς σὴ δουλείαν ἀτ' (ὅποιος εἶναι γρήγορος
εἰς τὸ φαγητόν του εἶναι καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν του· ἐπὶ τῶν
μετὰ σπουδῆς ἐσθιόντων καὶ συγχρόνως φιλέργων) Χαλδ.
'Αγλήγορος 'ς τὸ χουλιὰρι κί ἀργός 'ς τὴ δουλειά (ἐπὶ λαι-
μάργων καὶ ὀκνηρῶν) I. Βενιζελ., Παροιμ.² 3, 21. Πότε ἡ
νύφη μας εἶναι γλήγορη; Τὸ Σάββατο τὸ βράδυ (ἐπὶ ὀκνη-
ρῶν, δεικνυόντων φιλοπονίαν, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἐργασία)
I. Βενιζελ., ἐνθ' ἄν. 261, 212. Οὐ οὐκνός κί οὐ γλήγουρος
ἀντάμα γιουματίζ'νι (οἱ βραδεῖς πολλάκις καταφθάνουν
τοὺς ταχεῖς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν κάποιου ἔργου) Στερελλ.
(Τριχων.) Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ. Τοῦ γλήγορου
πουλλιοῦ ἡ οὐλα ὦρα σκόλασε, μὰ μέρα δὲν ἐσκόλασε (ὁ
ἐργατικὸς δὲν πρόκειται νὰ πεινάσῃ, ὅ,τι καὶ νὰ συμβῇ) Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) Εἶναι γλήγορος σὰν τὸν κάτω χειρόμυλο (εἰ-

